

En Kort,

Men Ganska

Tydlig Undervisning,

At

LÄRA DANSÄ,

Jämte

Bifogade Flere

CONRADANTS-TOURER,

Till

De mindre förfarnas otroliga Nyttä.

Tredje hvarken förbättrade eller förökade upplagan.

STOCKHOLM, 1874.

P. A. NORSTEDT & SÖNER.

Kongl. Boktryckare.

Skidm

1874

Författaren af denna harmlösa och glada satir var Ryttmästaren, Krigsrådet Frih. G. F. Koskull, † 1813. Den lilla skriften trycktes i Wexiö 1785 på 24 små octavsidor, förmodligen i helt liten upplaga, emedan exemplar deraf nu äro ganska sällsynta. Man har velat bevara henne åt skämtets vänner, och således föranstaltat detta aftryck, i hvilket ingen annan ändring är gjord än rättandet af tryckfel. Den 3:e upplagan består, liksom den 2:a, af jemut 33 exemplar och är bekostad af författarens brorssons son.

På Manderströmska auktionen i Maj 1874 betalades ett ex. af original-upplagan med 42½ rdr, samt ett af den andra med 9 rdr.

Gunstige Läsare och Läsarinnor!

Det är med Barn-Naturen, liksom med en åker, blifwer den af en ärfaren och kunnog uppödlare understödd och arbetad; så måste den sluteligen vinna et anseende, som den annars omögligen, och i brist af underhjälp, kunnat af blåtta warelsen alstra. Naturen, ehuru fullkomnelig i sig sjelf, måste likwäl widkännas upphjelpande behof, för at komma i det lyster, en genom tiden mera skarpsynt werld äskar; wändes icke et Barn, at småningom resa sig, och i ledband gå, skulle det af sig sjelf knapt bjuda til at gå på mindre, än fyra fötter. Detta hörer wäl egenteligen icke til mit ämne, men jag måste nämna det, som et bewis, at ingen Fullkomlighet kan winnas, hwad det hälst är, om man ej i spädaste åren dermed gör en början. Som min Profession är Dansmästare, och jag deri piquerar mig, både genom fullkommelige insigter och längre ärfarenhet äga den grundeligaste methode, at lära Ungdom; så har jag trodt mig skyldig nu, då en hög ålder förbjuder mig sielf, gjöra det Allmänna det gagn jag redan i 60 år genomdansat, igenom denna skrifteliga Tractat til och med efter min död göra mig det Allmänna förbunden, derigenom, hwar och en har tilfälle, at sielf eller genom hurem

det wara må, kunna, som jag woro sielf närvarande, gifwa sina Barn en complete insigt, i de, til Dans och Pli hörande stycken. Jag smickrar mig således af, at mina Dansälskande Landsmän, som sielfwe bäst känna, hwad både gagn och otrolig nytta kan skjöras, wille med nöje emottaga denna lilla Tractat, såsom et bewis af min tilgifwenhet, det enda, jag på det kärligaste anhåller hos mina gunstiga Läsare och Läsarinnor är, at hwem, som denna Tractat köper, behålle den för sig sielf, och, alldrig låner den ut til någon annan, så länge något Exemplar är öfrigt at köpa, då jag deremot, igenom sin Cadancer och twenne Pus de Rigodon städse skall wara

Gunstige Läsare och Läsarinnors

Tjenstfärdige, men utdänsade tjenare
JOSEPH CAPRIOLE.

1. §.

Då et Barn är högst 2 år gammalt, bör man göra en början, at som oftast, siunga Contradansar för det, då det merendels börjar nicka med hufvudet, rör det tillika fötterna något, så är det et säkert tecken, at det blir en fullkomlig Dansmästare. Detta siungande, som hvar dag Continueras, bidrager icke litet til en säker Takts ärnående, i framtiden; skulle Barnet vid en och samma Contradans ledsna och skrika, måste man byta om med dur och moll, och för all ting Tacten, at ibland siungas tre fjerdedels, ibland två fjerdedels och så vidare, alt som Barnets humeur, den eller den dagen kan vara.

2. §.

När det fyllt sit 3:dje år, begynner man så småningom vid, at vrida ut fötterna tils åren alt mer och mer tillåter stadga i benen, då äfven vadorna vänjas, at tangeras hvarandra, utan at dermed knicksa med knäen. Dermed fortfares med en Gasse til 12 å 13 år, och med en Flicka til 14 å 15 år, sedan kan hon låta vrida sig alt högre och högre upp för at vinna så mycken mera smidighet i kroppen; dock bör sådant ske med eftertancka, at man icke tar förstort stycke til vridning, än kroppen vid de åren kan tåla.

3. §.

Då således fötterna få sin rätta ställning, kan man vid 5 til 6 års ålder begynna vänja Barnet at hålla Kroppen rak, axlorne tillbaka, och bäge händerna rakt utsträkt ut med sidan. NB. Fruntimmer, som äro feta, och således hafva tjocka lår, hafva svårt vid at finna den rätta ställningen til entré, men som Kjortlarna skyla alt, utom fötterna, kan sådant vinnas, då det ena låret lägges på det andra, då komma fötterna tillsammans, då ingen kan se annat, än at alt är i riktig positur.

4. §.

Ingen ting är så förtjusande i Dans, i synnerhet för Fruntimbren, som at hafva de så kallade langisante ögon: Ingen tror hvad verckan de hafva, i all sort Dans, i synnerhet då man valsar, då gifva de en obeskrifvelig Contre coup, för att vinna denna oförlikneliga förmån, bindes någon ting af leksaker, som Barnet älskar vid en tråd, och låter man det så sagta ofvan ifrån neder förbi Barnets ansigte, som gjerna vil se detta, och fölgagteligen följer det med ögonen, och ju långsammare man förer det, ju långsammare falla sig ögnaläcken derefter; och när därmed continueras, gifver det sluteligen den önskade verckan. NB. Som härmed i många år bör continueras, kan man för en Gåsse byta om med en pisk, en häst, en värja, &c. och med en Flicka, en docka, en klocka och sluteligen med hvad Machine, som hälst, allenast passad, efter längtan och åren.

5. §.

Lediga lemmar, är en oumgängelig sak vid Dans: Det är derföre lika så nödigt som nyttigt, at veta huru man kan vinna det hos Barn. Det sker, när man i upväxande åren gnider och fugtar lederna med midsommarsdag, hvilken samkas i Bouteiller, och kan sedan längre tid förvaras. Detta är mycket brukeligt hos Österlänningarne, och ländrar dem upväxande til ogemen nytta: dock bör dermed för bägge Könen ej längre, än högst til 13 år Continueras; försök är gjordt, at all sort gnidning eller fugtning sedermera, mera slappar nerverna, hvilket hänt dem som dermed fortfarit, at de blifvit löse och slappe, som sylta.

6. §.

At vinna den lika så intagande, som i Dans oumgängeliga Souriren eller småleendet är nödvändigt, at dermed göra en början vid 7:de året, vid dem som icke af naturen dermed äro begåfvade. Det sker, då man låter förfärdiga tvenne dockor, den ena med en lögelig och rolig skapnad, den andra återigen ful och stygg, som gjer både ledsnad och fasa at åskådas: Då man nu har Barnet i knäet, tar man så oförvarandes den förstnämde dockan, hvilken igenom dess narragtiga skapnad, kommer Barnet straxt at skratta,

och när det är i det starkaste skratt, byter man så oförmodadt om, med den fula dockan: När nu Barnet får se den, och ännu är i skrattet, förvandlas det innerliga skrattet, til litet småtvunget skratt, hvilket är just det man söker: När längre tid med detta fortfares, komma både läppar och mun, lika som af naturen, i den ordning, at om man är aldrig så ledsen, sitta likväl både mun och läppar i et litet småskratt. Hos en Gåsse kan det vara lika mycket: men et Fruntimber har otrolig nytta deraf. En Dame med en behaglig Sourire, liksom läckar, och utan at veta deraf, befinner sig alltid entourerad af en mängd Adorateurer. Et sådant Fruntimber, som äger denna förmån, kan alltid vara viss om vackra och glättuga Barn. Et gammalt ordspråk säger: at, som man sår, så får man uppskåra, det som nu sås i glädje, och med en leende mun, kan icke annat än växa upp i glädje och munterhet. Et gladt Fruntimbers Ansigte, liksom förstyfvar alla ens Karls begär.

7. §.

Et Fruntimbers Barn, som får lof at bruka mycket snörlif, bör alltid vänjas at ligga på ryggen, i späda åren: All annan Positur är både otjenlig och inapplicable, för en Informator; och det är det enda sätt, som i späda åren, håller en Flickas axlar tillbaka, hvilket ej annars, utan igenom mycken svårighet kan vinnas.

8. §.

Som det är en nödvändighet, för et Fruntimber at hafva hviter hy, och i synnerhet hvita händer, bör sådant i yngre åren påtänckas: Ingen ting skadar och skämmer så mycket skinnet, som at med bara händer röra vid rått kött, af hvad sort det än må vara: Det är ogement, hvad de råa köttstycken har bortskämt och förderfvat de vackraste och finaste skinn; man bör derföre aldrig tillåta Barn handhafva dylika skadelse varor, utan med handskar.

At ofta tvätta händerna med ölost, hafresoppa, med litet Aqua Virginitatis, gjer dem både mjuka, och med tiden applicabla.

9. §.

At kunna med behag, då och då, i synnerhet då man blir litet bestört, lyfta med smak på Axlarna, är en ting,

som marquerar högt och förnämt: Det är icke längesedan, denna moden blef hitförd ifrån Frankrike, och som, både klädande och anständig, vann den genast burskap. I Dans är ett sådant högande på axlarne mycket nödvändigt, som til exempel, man Dansar en Långdans och är kär, då ofta händer, at man glömmar touren, de andra ropa då och säger: Ni dansar galit, Ni dansar galit, här skall Ni göra ronde — enfin ett och annat, då stannar man och höger sina axlar, som vil så mycket säga, jag vet alt förväl touren; men jag tänkte på mine affairer, det förstår hvar Cavailler, och säga sedan ingen ting.

Kan man vänja sig vid, at i och med det samma stirra litet med ögonen, är det så mycket förnämare.

Informationen.

Då alla desse förenämde preparationer i nämde år äro observerade och förrättade, kan man med säkerhet vid 7:de eller 8:de året, framställa barnen til Information, då man de första dagarna, endast syslossätter dem med plien, väl tilser at fötterna stå utvidna, vadorna jämna emot hvarandra, knäskålarna något utvidna. NB. Det är mycken lätelse för en Informator, som skall lära Unga Fruntimber, at de bruka korta kjortlar, det längsta jag någonsin tillåtit dem, har varit til knän, på det man må kunna undvika, att städse lyfta upp dem, när man vill se der inunder, detta är en angelägen sak, och recommenderas på det högsta.

Då fötter och ben fådt sin tilbörliga ställning, fortfar man sedan alt längre och längre uppföre, då intet synnerligen svårt möter, förr än hufvudet, en småleende mun, langisante ögon, små fötter, och ett rakt hufvud, är den prydeligaste ställning.

Då denna ställning flere dagar är öfvad, begynnes niga, som skjer då högra foten långsamt drages tätt bakom vänstra foten, och i det samma sänkes Kroppen, något framlutad neder, knäen böges, låren skilja sig åt, i samma positur förblifves 1 och en half Secund, då man åter reser sig igen, och ställer fötterna jämna.

Såsom icke alla hafva en lika Kropps ställning, somlige feta, somlige magra, lika så långa och korta, har man hafvit svårighet vid at utröna, den rätta proportion, huru djupt

ett Fruntimber, bör och kan niga; men efter flere Chymiska försök, är funnit at ett Fruntimber bör sänka sig så länge til dess hon förnimmer en ovanlig kyla, tränga sig uppföre ned ifrå, då kan hon med säkerhet begynna resa sig, detta är den säkraste och påliteligaste måttstock.

En Gässe då han skall bocka sig, stiger han ut, ett quarter med vänstra foten, drager så den högra förbi, bakom den vänstra, och böger hufvudet och ryggen så djupt, at han kan se bakom sig, emillan sina ben, det är den rätta proportionen, sedan reser han sig sagta igen. NB. Ingen tror hvad det ser behageligt ut, när de hafva korta Jackor och spända skinnbyxor til denna Compliment.

Menuette.

Då förenämde Compliment är gjord, både af Damen och Cavailleren, som hålla hvarannan i handen, hvilket kallas Entré, skjutes högra foten med krokigt knä fram, som rättas, då man, i och med det samma gör (Cavailleren) vänster om (Damen) höger om, då åter en dylik Compliment på omtalte sätt göres, då Cavailleren tager Damen vid handen, och göra de bägge trenne steg på sidan tilbakas. NB. Hvar gång den ena foten drages förbi den andra sänker man litet knäen, sedan stannar Cavailleren och förer sin Dame, til des hon kommer midt för honom, då handen släppes, och fälles mycket långsamt til sidan, då bägge måste se mycket gladligt, på hvarannan: Då de således äro skilgde, göres sidostegen, på samma sätt som de förre. NB. Förr gjordes allenast 4 sådana sidosteg; men nu har man ökat dem til 8, och jag har säker underrättelse, at man redan Utrikes, begynt med 24 sidsteg, således när man gör dem, ser man beständigt uppå hvarannan, ända til des det sidsta sidsteget göres, då göra bägge en Pas grave, som skjer då de på en gång vända ryggen åt hvarannan, och med den högre foten sparckar 3 gånger i vädret innan han nedsättes, då man gör en hel vändning på vänstra foten, och continueras stegen tilbakas. NB. Ju högre ett Fruntimber kan vid detta tilfälle lyfta upp Kjortlarna med det högra benet, ju vackrare är det. Stegen öfver golfvet rätt fram äro icke mer än fyra.

En tid var korta Minuetter mycket brukliga; men nu, ju längre den är, ju härligare; Då man Dansat ungefärligen

en half timma, kan man göra sig färdig at gifva hand, som skjer då man först gjordt pas grave, göres en Cadance, det är man står stilla jämt med bägge fötterna, kröker knäna och sänker Kroppen; men i det samma man får resning, (hvilket icke alltid skjer lika snart hos alla, i anseende til tyngre eller lättare Kroppar), kastar man handen med armen, igenom trenne vackra svängningar i vädret, fattar Damen i handen och gör en half Cirkel, på samma sätt förfäres med bägge händer. NB. Man kallar den Cavailler impolie, som tager sin Dame med hela näfven, det ser både vackrare ut och passar bättre om man endast nyttjar långfingren, vid detta tilfälle, hvilken också bättre kan, af en Dame betäckas, än en stor grofver hand, sedan Dansas ännu en half timma, då man med säkerhet kan sluta.

Tvänne Reglor i synnerhet bör vid en vacker Menuette observeras, en Cavailler til exempel bör alldrig sätta hatten på sig, det enda tilfälle, som påsättning kan tillåtas, är då, när han befinner sig i galla, annars hålles hatten i vänstra handen, och ju slakare, NB. armen är, ju vackrare; så att stundom hänger både arm och hatt bakföre, och stundom hänger det framföre.

Alldrig bör hvarken Dame eller Cavailler, hosta, snyta sig eller spotta, eller hvad som kan påkomma, eller med ett ord, alla sorter Naturalia äro förbudna i en Dans: När sådant påkommer får man lof, at i mun, eller näsa, eller och hvar, som helst det conservera til dansen är slutad; Dock kan man göra Minuetter vid sådana tilfällen något kortare.

Contradansar

Delas uti tvänne afdelningar: LÅNGDANSAR kallas de, som vi fädt ifrån Ängeland, då Damer och Cavaillerer stå på en rad, midt emot hvarannan: Och QUADRILLER kallas de, som äro komne från Frankrike, och deruti endast fyra Par Dansar, 2 och 2 emot hvarannan.

Således komma vi först at afhandla om

Långdansar.

Desse slags Contradansar äro de lättaste at Dansa; De, som icke känna touren, göra säkrast at rangera sig ibland

de sidsta och nedersta Paren, då kunna de innan deras tour kommer at Dansa, lära af de föregående. De nödvändigaste steg uti Långdansar äro i synnerhet tvänne:

De förste kallas trotte des cochons, och göres ganska lätt, derigenom at merendels äro alla Långdansar två fierdels tact; man följer då allenast tacten, då vid en tact lyftes upp det ena knäet, och vid den andra tacten, det andra knäet, på det sättet figurerar man både stående och avancerande. NB. Ju högre man kan lyfta knäet mot hakan, ju vackrare ser det ut: sätter man då foten med någon styrecka tillbaka i golvet, och i och med det samma kröker ryggen litet, bidrager det mycke at hålla tacten, både för Cavailler och Dame.

Et Fruntimber har väl svårt vid at kunna lyfta upp knäet, i anseende til Kjortlarna; men då hon vill öfva sig, kan hon låta en annan lyfta upp Kjortlarna, då har hon lättare vid at figurera sielf.

Den andra sorten steg kallas pas de grison, de skillja sig deruti ifrån de förenämde, at då man i dem, icke gör mer än et skutt i Tacten, göres i dessa steg 16 til 17, småsteg, eller nutt i hvar tact, ju flere sådana småsteg, som kunna göras, ju vackrare i den sorten, de brukas mycket i somlige Landsorter.

I en Långdans förefalla 7 sorter förändringar som äro, Figurer, Valsa, Promenader, Chainer, dos à dos, Rond och Passader.

Figurera kallas, då tvänne eller flere emotstående, presentera hvarandra sina Kroppar til åskådande under en beständig rörelse, än är man på den til höger, än til vänster, än framföre, och än baktil.

Promenader kallas, då Cavailleren fattar sin Dame i bägge händerne, och förer henne under en beständig figure-ring, antingen upp eller nedföre, alltid hålla lika steg med sin Dame, annars händer ofta, at sådana Contrecoups gifvas, som både äro kjänbara, och gjer förargelse.

At vid Promenader fatta sin Dame med bägge händer frammanföre, brukas nu för tiden icke mera, utan anses både plumpt och oartigt, utan i det stället är allmänt vedtagit, at då en Cavailler bjuder sina händer til en promenad, skjer det på följande sätt: Cavailleren sätter sin vänstra fot fram, lutar litet nerföre med hufvudet, drar in magen, så mycket möjligt är, småskrattar och lägger sin högra hand på ryggen, och den vänstra för magen. Då nu

Damen, gör på samma sätt, går man på sned emot hvarannan, och då man är nära intil, sträckes endast armarna ut, i den positur de äro, och så continueras Promenaden, som förut beskrifvit är.

Här gifves ännu en sort Promenad, som kallas Promenade en touchant, hvilken endast deri med den föregående differerar, at under hela promenaden, släppes beständigt, så af Cavailler, som Damen en hand tillika i hvarje tact; men i och med släppningen, kastas den i vädret, til exempel, om jag släpper först, med den högra handen, så fattas det tilbakas med den vänstra, och så tvärt om, hvilket sedan continueras. Till öfning, då man är ensam, tager man en knytnäve med ärter i begge händer, och under det man då för sig sielf Dansar, kastar man upp en ärt i sänder i vädret, än med den vänstra och än med den högra handen, derigenom vinner man färdigheten, at både uppkasta och släppa efter tact, hvilket för dem som däri äga smak, kan vara angenämt nog.

Chainer eller kädja, de äro alle af ett slag, och oumgängelige i alla sorter Contradansar: De kunna göras ifrån tvänne til hundra par, och gjøres på det sättet, at då man med högra handen fattar sin nästa moitié til vänster under en avancerande figurering; går hon förbi til höger, då man med vänstra handen möter den til vänster avancerande Damen, ock så fortfares til dess man möter sin egen moitié.

Tvänne hufvud Regler förefalla här: Den första, at alldrig vända sig, och den andra, at alltid laga, det man alldrig släpper den Damen man fattat bak med vänstra handen förr, än då man fått fast tag på Damen frammanföre med högra handen.

Det brukas väl också i Chainer, at vid ombyte af händer, lyfta den ena efter den andra i vädret. NB. Detta ser ej illa ut, då man har rena hvita handskar; men äro de brukta förut, eller också af handsvett för mycket svarta och osnyggas, gjøres bäst om händerna hållas neder.

Dos à dos, eller rygg emot rygg, denna façon hafva vi fådt ifrån Spanien i förra Seculo.

Ordsaken til denna figur, var den, at på en Bal i Madrid, voro alla så Damer som Cavaillerer tjocka och väl försedda med stora magar: Det hände då i en Långdans, som Don Infanten dansade med Arke-Biskoppinnan, hvilken just vid detta tilfälle var i välsignat tilstånd, at då de skulle göra Ventre à Ventre, eller mage emot mage, (hvilket ända

från Adams tid, både varit det rätta och öfliga bruk); så stötte Don Infanten par hazard, så hårdt til Arke-Biskoppinnan med sin Byxknapp, (hvilka den tiden i Spanien voro enormt stora), midt för magen, så at hon föll i kull, blef genast siuk och fick missfall i dansen: Detta uppväkte så mycken förargelse, at dagarna derefter utvärktes en bulla, emot det gamla bruket Ventre à Ventre, och i det stället befaltes Dos à dos, såsom mindre farligt och mera bastant emot hvad puffar, som hälst.

Figuren gjöres på det sättet, at en Dame och en Cavailler, gör en ring rundt omkring baklänges med ryggarna emot hvarandra. För att kunna göra den egal och likafort måste så Dame som Cavailler, något skjuta ut sina rumpor, (en Informator är tvungen att explicera sig tydligt,) åtminstone så mycket, att den ena kan med sin, känna den andras, när man nu går ikring och icke förlorar känningen, kan man vara viss på, at Figuren är både anständig, och skier på en gång.

Rond eller Ring är den lättaste af alla figurer, och gjøres simplement, då alla fatta hvarannan i händer och figurerar runt omkring.

Som tid ombyter alltid smaken, så tycka somliga nu mera om aflånga, än runda Figurer.

Passader eller förbigångar, kallas sådana figurer, där antingen ensam Dame, Cavailler eller och bägge går förbi ett eller flere Par, alt som touren kan vara til, när man ensam gör en sådan passage, bör man hafva raka armar, sträcka handen, men något lutad kropp och hufvud åt den sidan, som passaden gjöres, af den ordsak, at man alltid träder hufvudet först in emellan de andra paren, för at observera det Moitién på samma gång må komma in. Egalitéén i en Contradans, är oumgängelig sak.

Vals, de förra moderna hafva vi fådt Utrikes, men denna figuren hafva vi lärt af vårt egit Bondefolk, ingen som passerat någon tid af Vår eller Sommar på Landet, lærer vara obekant, huru Bondefolcket i synnerhet Ungdomen rogar sig, at i gröngräset, häldst vid någon liten backe, så lägger sig alltid 2 och 2, den ena på den andra, håller sig fast med armarna och kastar benen öfver hvarandra, och i denna ställning rullar eller valsar de utföre backen. Detta har förr varit en lek, innan de Förfämare nu gjordt det til alfvar, då det är introducerat i Contradansar, och skier efter Musique.

Figuren är nästan den samma, och exequeras på samma sätt, NB. i dans skier det stående.

Damen och Cavailleren fattar med hvarannan en hand omkring lifvet, de andre bäge händer hållas uti hvarannan, trycka hvarannan det bästa de kunna til lifvet, och svänga så ikring i Ring, alltid lagandes så, att Cavailleren har ett knä emellan Damens lår, som alltid måste hafva dem öppna, om valsen annars skall gå jämt.

Alt som en Dame är stark eller späd, tåler hon en starckare eller lindrigare Vals, hvilket af en förnuftig Cavailler bör afpassas.

Quadrille

Dansas af fyra Par, hvaraf tvänne stå emot hvarandra. De begynnas merendels med Rond, derefter följer 1:mo figur med en, 2:do med bäge händer, 3:tio gör Damerna ensamme kors, då Cavaillernerne blifva stående, 4:to Cavaillernerne kors och Damerna blifva stående, 5:to Damerna rond, 6:to Cavaillernerne rond, 7:o göres af alla paren Allemande eller en kors handtagning, 8:o göres stor Chainé och 9:o slutar med stor rond.

Desse äro alla de förändringar, som förefaller uti Quadriller, ehvad tact eller musique den och kan hafva. Dessa förändringar och figurer äro förut i Långdansar beskrifne: Jag får således allenast nämna de flere sorter steg, som i Quadrille brukas, de äro i sig sielfva Legio. Jag vill nämna en del och beskrifva de nödvändigaste.

Såsom til exempel pas Simple, pas Double, pas de Boutique, pas des Grenouilles, pas Naturels, pas de Coq, pas Chevailler, pas Campagnard, pas Sans façon, pas de Rigodon, pas de Pourri, pas de Fonctions och 1000 andra sorter.

Pas Simple, nyttjas mäst af mindre förfarne, och är endast fötternas upplyftning efter tacten, nästan lika med pas des Cochons.

Pas Double, stötes tvänne gånger med foten i golvet innan den upplyftes.

Pas naturels äro dem, som hvar och en efter egen smak författar, allenast de äro i tact.

Pas de Rigodon äro de, som nu mäst äro brukeliga och göras på följande sätt. 1:o Göres så af Damen, som Cavailleren en balance först fram och så tillbaka, 2:do Sättes den vänstra foten bak om den högra, och lyfter man

sig tvänne gånger, och 3:tio hoppar man upp och i nedfallet sättes bäge fötter i samman, då figuren är gjord.

Denna figur kan mycket embelleras, i synnerhet om man har skor med långa bakläder, så at de sitta lösa åt fötterna, då man i pas de rigodon med sådan force sparkar til, at skoen flyger i vädret, är det möjligt bäge, så mycket bättre, och continueras sedan hela Contradansen i strump sockarna. Där skona falla neder, gifva de ett sådant intryk, på de åskådande, at det är förunderligt, utom dess marquerar det både färdighet och Mandom.

Pas de Sans façon, desse steg äro endast för Melancoliske humeurer, och äro väckeligen de mäst intagande, i synnerhet, då de göres af en vacker Person; De äro icke svåra, och göras på följande sätt: När man stält sig til Contradans, då står man där och lurar, och hör på musiquen, emedlertid kommer den så kallade musique-andan, och sätter sig ibland i hufvudet och ibland på armarna, ibland på benen; Denna ande sticker liksom en Bolljetinge, och hvar han sticker, så rycker man på sig, i synnerhet med den lem som blir anstucken: Besynnerligt är, at sedan man på detta sätt kommit at röra en arm eller ben, kan man sedan icke hålla den lemman, så länge den Contradansen räcker, och sådana steg kallas Pas de Sans façon, de kunna således ej beskrifvas nogare, efter de göras olika i hvar dans, somlige utan, och somlige med tact.

Sluteligen

Då man hunnit så långt, at man med färdighet kan dansa och skicka sin Kropp, efter de i denna Tractat beskrifne sätt; så får man af sig sielf en lätthet och färdighet, att både lära och exequera alla sorter steg, då man allenast en enda gång ser dem: Jag ville nu önska, at hvar och en, som efter denna tractat vill öfva sig, måtte hålla sig efter des bokstafveliga innehåll, då jag är försäkrad, at tiden och tålmodet skall af det råaste ämne, skapa den fullkommeligaste Dansmästare.

Contradans-Tourer.

Långdans le mari Trompé.

Det är en Långdans, men dansas sällan af mer än ett Par i sänder.

1:mo Cavailleren fattar Damen med bägge händer och promenerar en touchant.

2:do Gjöres en balancerad Dos à dos.

3:tio Chainé à Six både ofvan och nedan af dansen.

4:o Och sluteligen en Vals, som continuerar hela den sidsta repisen.

Långdans La femme Coquette.

1:mo De första tre Paren begynna med en Chasse en derrière och stanna alla Cavaillerner bak om sina moitiéer.

2:do De tre följande Paren göra på samma sätt.

3:tio Igenom en half Dos à dos af Damerne kommer de alle midt för sina Cavaillerner, som

4:o igenom en liten nätt Vals försätter dem på sina ställen igen.

Quadrille la jolie Puce.

1:mo En figurerad avance göres af hvar Cavailler i sänder til den emotstående Damen, som vid Cavaillereus ankomst niger, sedan gör bägge en balance med pas de Rigodon.

2:do Igenom ombytte kors komma både Dame och Cavailler på sina ställen tilbakars.

Quadrille le Pet en l'air.

1:mo Presenterar hvar Cavailler sin figur en ronde til den i söder stående Damen och gör henne en allemande.

2:do Gjöres af allesamman på en gång ett luftsprång, eller entre Chaque det högsta man kan, och under det alla Paren äro i luften, smälles på en gång i tact, antingen med munnen, händerna, eller hvad som händst, allenast det skjer på en gång och i tacten.

3:o Gjöres stor Chainé med handkysning, bugning och nigning.

4:o Skjer de stora smällarne eller Rond med stark handklapning.

Observeras då Rond med handklappning göres, bör man alltid laga at handskarne äro våta, nödvändigt för dem som icke af Naturen äro begofvade med handsvet, det gör en charmant effect i smällen.

Qui bene Distinguit, bene Docet.

Koskull, 1874

INNEHÅLL

DANSBESKRIVNINGAR

Menuette	s 9
Contradansar	s 10
Långdansar	s 10
Quadrille	s 14
Contradans-Tourer	
Långdans le mari Trompé	s 15
Långdans La femme Coquette	s 16
Quadrille la jolie Puce	s 16
Quadrille le Pet en l'air	s 16